

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE
ROMÂNE, DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA:
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ
ABONAMENTUL:
Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA:
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția economică

MARELE IERARH AL BISERICII ȘI AL NEAMULUI

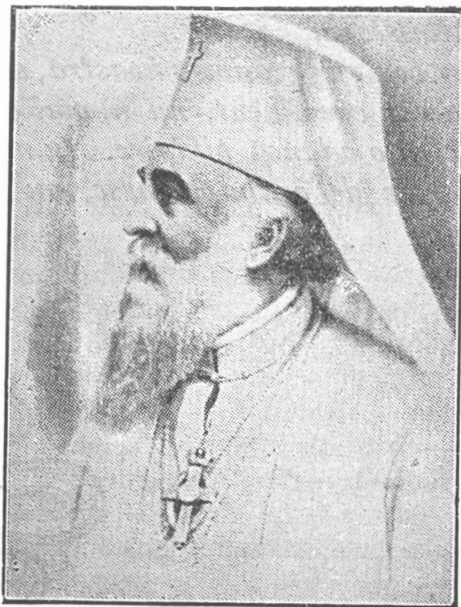
Zilele grele prin care poate trece ori- când viața unui popor, cer întotdeauna acei oameni rari cu suflet mare.

Asemenea și la noi, ultimele evenimente din viața sufletească a neamului, cereau suflete mari. Suflete cari să se identifice cu aspirațiile sufletești milenare ale poporului nostru, mai presus de vremelnicele interese. Era necesară o personalitate din lumea românească, care — întruchipând virtuțile de simțire românească și creștinească, să poată purta în mâini sănătoase vâslele corăbiei poporului român, printre stâncile puse în coaste de intemperiile trecătoare ale trecutului.

Și nu spre deșartă mândrie, ci spre mare și deplină bucurie sufletească, am putut vedea că personalitatea cerută de greutățile vremurilor a fost găsită în persoana I. P. S. Patriarh Miron Cristea, conducătorul spiritual suprem al atâtor milioane de suflete creștine ortodoxe din țara întreagă. Iar ceiace merită toată atențiunea noastră este faptul, că nu vre-un partid clerical ori vreo ocultă iezuită l-au înălțat

la locul de răspundere, ci calitățile sufletești cu cari Dumnezeu l-a înzestrat și munca pe care a depus-o zi de zi în slujba Bisericii și a Neamului.

De la tânărul licean din clasa VIII, președintele societății „Virtus romana

I. P. S. PATRIARH DR. MIRON I
al României

rediviva“, colaboratorul neobosit al ziarelor „Tribuna“, „Dreptatea“, „Gazeta Transilvaniei“ și director al „Telegrafului Român“, până la toate mișcările naționaliste și delegatul marelui adunări de la Alba-Iulia din 1918, este o linie dreaptă de simțire românească, pe care a continuat-o fără încetare și în România Mare.

Asemenea a propagat deschis, stimulând în mod public operele creștine ale oamenilor noștri de stat, captivându-i pe mulți la viața creștină strămoșească, pe care altădată o uitaseră în fața răătăcirilor de teorii streine Creștinismului nostru. Fapt care s'a resimțit și în legiuiri și în coloratura de simțire creștină a neamului.

Era deci firesc, ca toți fiii duhovnicești să apeleze în aceste vremuri grele, la luminile Părintelui sufletesc al țării, I. P. S. Patriarh Miron Cristea. Se repetă într'un grad mai înalt evenimentul istoric, când marele episcop Melchisedec a fost chemat să conducă un Ministeriu de stat.

Dar pentru preoțimea noastră, se naște din acest eveniment, nu numai o bucurie, ci și o adâncă pilduire. Nu meritele electorale de ordin omenesc, nu scăde-

rile sufletești de isbânzi trecătoare prin acte de demagogie pot să-l înalțe pe preot în apostolatul său, ci împlinirea conștiincioasă a îndatoririlor sale de Preot, păstor creștin de suflete și român model de simțire și de îndrumare românească. Când preotul își îndeplinește aceste îndatoriri, este de la sine conducătorul adevărat spiritual al tuturor credincioșilor parohiei și vrednic de a fi chemat de autoritate la o și mai mare cinste.

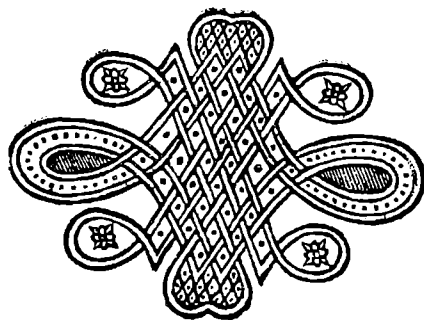
Iar ca să fim și mai înțeleși, n'avem decât să ne adâncim și să pătrundem mai cu înțeles tainele Ortodoxismului.

Fiindcă nu abilitatea omenească și dorința de mărire, caracteristică altor confesiuni creștine apusene, ci râvna duhovnicească creștină, ne poate da adevăratele roade creștine, binecuvântate de Dumnezeu, și de mare folos oamenilor.

Momentele prin care trecem vor constitui pagini de o înaltă însemnătate istorică pentru Biserica ortodoxă română, la care I. P. S. Patriarh a așezat fapte ce dovedesc, nu numai un înalt patriotism, ci și o desăvârșită iubire pentru Biserica noastră strămoșească.

Intru mulți ani, Stăpâne!

CONSILIER

CUVÂNTAREA I. P. S. PATRIARH DR. MIRON CRISTEA

PREȘEDINTE AL CONSILIULUI DE MINIȘTRI, LA DEPUNEREA JURĂMÂNTULUI
NOULUI GUVERN

MAJESTATE,

Inainte de toate să-mi îngăduiți, atât în numele meu, cât și al întregului guvern, care cu ziua de astăzi intră în funcțiunile sale, să vă mulțumesc din toată inima pentru încrederea pe care ați pus-o în noi.

Dragostea și supunerea plină de loialitate ce o simțim față de Majestatea Voastră, Regele Țării, și încrederea ce o avem în energia și înțelepciunea ce vă caracterizează, deși în floarea tinereții; iar pe de altă parte dragostea noastră, a atâtor bărbați în vârstă și foști sfetnici vechi ai Tronului, către neam și țară, ne-au îndatorat să răspundem apelului Majestății Voastre și începând cu mine, cu ațâția foști prim-miniștri și cu toți membrii guvernului nou, să ne punem la dispoziția Majestății Voastre, a țării și a supremelor ei interese și să conlucrăm cu lealitate și după cea mai bună a noastră credință pentru țară și Tron. În deosebi vom căuta să readucem ordinea și liniștea în țara noastră, răscolită de frământări-

le, adeseori atât de păgubitoare, ale atâtor partide politice, încât pacinicii noștri cetățeni, în deosebi mulțimea harnicilor noștri țărani, în liniștea cuvenită, să poată munci ogorul și să rodnică pământului; iar de altă parte, pe lângă liniștea de muncă rodnică și românească în interior, să se întărească încrederea de care avem nevoie din partea aliaților noștri și a tuturor puterilor vecine, cu care trebuie să trăim în bună înțelegere, și după putință să sporim prietenile în interesul păcii generale.

Rog și eu pe bunul Dumnezeu, ca cele ce avem de făcut să aibă ajutorul Lui, iar eu — ca Patriarh al țării și ca părinte sufletesc al ei, — binecuvîntez pe Majestatea Voastră și întreg guvernul, precum și mulțimea celor din slujba Statului și a țării, și deasemeni, lucrările ce începem în noua eră, ca astfel să le putem rezolva spre binele țării, spre progresul și înaintarea ei, așa cum merită această țară, pe care cu credință vrem s'o slujim până la sfârșitul vieții noastre. Amin!

APELUL I. P. S. PATRIARH MIRON CĂTRE ȚARĂ

FRAȚI ROMÂNI,

Intr'un ceas de grea cumpănă pentru Neamul românesc, când zarva și neînțelegerile dintre oameni amenință liniștea din lăuntru și siguranța Statului nostru clădit cu mari jertfe de sânge, M. S. Regele — cu părintească grijă pentru popor și cu dorul de a așeza și îndruma viața obștească pe o cale salvatoare în viitor, a cerut cu cel mai creștinesc gând potolirea patimilor și înlăturarea certurilor dintre fiii acestor țări, căci este sfânt și adevărat, că fără bună-înțelegere între frați și armonică conlucrare între fiii unei țări, nu se poate înfăptui o propășire mai simțită a țării. Din potrivă tocmai înțelepciunea poporului nostru constată, că „unde intră cearta'n casă, deacolo norocul iasă“.

M. S. Regele — văzând în luptele politice din trecut cauza turburărilor și frământărilor, cari nu numai au stingherit, ci deadreptul au împiedicat o bună cărmuire și gospodărie în comune, județe și Stat, încât noi — o țară bogată și cu un popor muncitor și cuminte — nu dăm înainte cum ar trebui: — a hotărît — în înalta înțelepciune și dragoste de țară — să ne dea o nouă așezare constituțională, adică o nouă lege, care de acum înainte să steie la temelie întregii noastre vieți obștești de jos până sus.

Această nouă Constituție:

Scoate la iveală întâi datoriiile Românilor către țară și înălțarea ei; și din aceste datorii împlinite izvorăsc drepturile de libertate cetățenilor, așa cum erau și mai înainte.

Păstrează adunările Legiuitoare, dar așezate pe temelii mai corespunzătoare binelui obștească și intereselor tuturor ramificațiilor de ocupații publice care au să muncească în mod armonios cu ochii veșnic ațintiți spre binele și înălțarea patriei.

Păstrează și întărește drepturile câștigate prin legile agrare;

Întărește ideea națională, asigurând precădere Românilor în funcțiile publice;

Întărește viața morală, pentru că nu mai îngăduie parlamentarilor și miniștrilor să susțină procese contra Statului, sau să figureze în societăți, cari încheie contracte cu Statul;

Asigură cinste în administrație printr'un corp superior de controlori și prin pedepsirea delapidatorilor cu confiscarea averilor făcute în paguba Statului;

Respectă dreptul de proprietate al tuturor și repară nedreptatea făcută proprietarilor de pământ—foarte mulți țărani,— fiindcă le mărește dreptul asupra subso-lului și a bogățiilor ce se găsesc acolo;

Desființează curtea cu jurați care lăsa crimele nepedepsite și îndrumă procesele la Tribunal;

Așează Parlamentul țării pe alte temelii, cetățenii alegându-și reprezentanții după profesioni, iar nu după interesele de partid.

Astfel agricultorii își vor avea deputați numai ai lor, dintre ai lor; negustorii și industriașii vor alege deputații lor dintre dâșii; profesiunile libere de asemenea. Aceștia desigur, cu mai multă pricepere

și competență, vor ști să apere și să legifereze în interesul propășirii clasei lor, în armonie și cu cei ce pe alte tărâmurii muncesc pentru binele lor și propășirea obștească.

Deci cetățeanul va participa la viața publică după munca și interesul lui, iar nu după porunca clubului.

Cu un cuvânt, noua Constituție așează deasupra tuturor Națiunea română care a creiat România cu grele jertfe, ce se pierd în negura veacurilor; deci interesele ei trebuie să aibă pe toată linia precădere, ca cea mai probată garanție și pentru viitorul ei.

Iar sub ocrotirea ei puternică — toți cetățenii de altă limbă vor putea trăi și se vor putea desvolta mulțumiți cu limba cultura și credința lor, având — desigur — a se contopi cu trup și suflet cu interesele vitale ale patriei comune, care — ca o iubitoare maică — deopotrivă ne strânge la sânul ei părintesc.

Ca Ierarh suprem al Bisericii și ca Prim ministru al țării, rog Cerul să binecuvinteze această înaltă operă patriotică a M. S. Regelui și tuturor Românilor, cer să stea zid în jurul Tronului spre a asigura propășirea Patriei și mulțumirea cetățenilor ei.

Trăiască România Nouă!

Trăiască Regele Carol II!

București 20 Februarie 1938.

Președintele Consiliului de miniștri,

MIRON Patriarhul României

APELUL GUVERNULUI CĂTRE ȚARĂ

ROMÂNI,

Prin înalta încredere a Majestății Sale Regelui, am luat frânele guvernului.

Peste granițele de partid, peste frământările și agitațiunile inerente vieții politice, uneori exagerate și foarte păgubitoare, ne-am întins, într'un patriotic îndemn, mâinile frățești de buni români, nesocotind tot ce a putut să ne separe și ascultând numai de chemarea regală și de poruncile vremii, care cer astăzi cărmuirea țării printr'un guvern de uniune națională.

Printr'un nou apel vom face cunoscut programul mai amănunțit ce suntem chemați a îndeplini.

Acest program are la bază:

Înfăptuirea reformelor constituționale, menite să îndrumeze dezvoltarea Statului, potrivit nevoilor vremurilor și aspirațiilor de înnoire ale poporului român și ridicarea la un nivel etic superior a întregii vieți publice.

Promovarea ideii naționale va domina în toate ramurile vieții de Stat, asigurând neamului românesc locul de drept ce se cuvine celor ce au creat, cu grele jertfe, România de ieri și de astăzi, ținând seamă de principiile echității.

Repararea nedreptăților istorice pe toate tărâmurile, față de elementul românesc do-

minant, fără acte de nedreptate față de vechile minorități conlocuitoare, resfirate de vremuri în granițele României de astăzi, printre românii de baștină.

Reexaminarea încetățenirilor de după război și anularea tuturor celor făcute în mod fraudulos și în paguba intereselor vitale ale Românilor.

Această reexaminare atentă a încetățenirilor făcute după război va îngădui o viață economică mai largă elementului românesc.

Organizarea plecării din țară a elementelor străine, care — de curând așezate în țară — valămă și slăbesc caracterul nostru etnic românesc, ce se simte tot mai strâmtorat în casa sa proprie și tocmai de aceea arată în toate părțile o nemulțumire plină de îngrijorări. România va colabora, pe bază de acorduri internaționale, cu alte state care au un prisos de populație evreiască, ajutând-o să-și găsească patria, pe care ea însăși declară că o dorește.

Despoliticianizarea radicală a așezămintelor de interese obștești; înlăturarea exceselor și pedepsirea rapidă a tuturor abuzurilor din viața noastră administrativă, ce trebuie așezată pe baze de necruțătoare moralitate. Cinstea față de banul public trebuie să călăuzească pe toți; iar organele de control și cele judiciare au să-și facă datoria cu toată strictetea și cu aspre sancțiuni față de cei vinovați, oriunde s'ar afla și orice loc ar ocupa.

Ridicarea, înstărirea și întărirea țărânimii și a clasei muncitorești, dând tot sprijinul necesar muncii românești, ca să-și ocupe în toate întreprinderile locul de drept în țara sa.

Menținerea echilibrului bugetar, apărarea monedei naționale și o nouă rânduire fiscală, care va trebui să ușureze pe cei nevoiași și să sporească contribuția celor cu mijloace. Acest lucru se va face cu cel mai desăvârșit respect față de proprietate, pe care se sprijină ordinea politică și socială.

Punerea în mișcare a tuturor resorturilor de muncă pentru înfăptuirea unui program de investiții producătoare, care trebuie să pună în valoare toate bogățiile pământului nostru.

Curmarea luptelor de desbinare și a tuturor acțiunilor de ură și de ațățarea între frați, lupte care slăbesc forțele naționale,

în loc să le închege și să le întărească, pentru a birui greutățile vremurilor și a împrejurărilor, adeseori foarte critice, care cer unire și patriotică armonie în jurul intereselor țării și ale neamului.

Asigurarea celei mai desăvârșite ordini cu garantarea tuturor drepturilor consacrate de legile țării pentru toți cetățenii ei.

Desăvârșirea operei de întărire și înzestrare a armatei, cheazășie de totdeauna a siguranței hotarelor noastre.

Menținerea, în afară, a politicii tradiționale a Statului nostru, ale cărei scopuri permanente sunt păstrarea păcii și apărarea hotarelor țării. Această politică va urmări dezvoltarea neîncetată a raporturilor cu toate popoarele fără deosebire și în special cu vecinii noștri, în cadrul societății Națiunilor și a alianțelor și prietențiilor existente, pe care înțelegem să le adâncim și să le întărim în interesul păcii generale.

ROMÂNI,

Infăptuirea acestui program de pacificare și de refacere, care va deschide drumuri noi pentru viitorul neamului nostru, cere din primul ceas dezarmarea tuturor patimilor și încetarea tuturor luptelor lăuntrice.

Un guvern, ce are în frunte pe Patriarhul României, care privește pe toți ca pe fiii săi și prețuește orice credință creștină adâncă, va cere pace și unire.

Pace și unire pe tot întinsul țării. Pace și unire în toate sufletele românești.

Ridicându-se peste neînțelegerile și desbinările de o clipă, toți Românii au patriotica datorie să răspundă la chemarea Marelui Rege al României, să se strângă în jurul guvernului Său, pentru a-l sprijini și ajuta în împlinirea istoricii misiuni, ce i s'a incredințat, și să aibă un singur jurământ, acela către Rege și Patrie.

Cu credința că această datorie va fi împlinită, avem nădejdea că progresul țării va fi pentru toți mângâierea și răsplata colaborării lor, la înfăptuirea bunelor gânduri și intenții mărturisite în această chemare.

Ajutorul Celui de Sus să fie cu noi cu toții și cu munca noastră.

București, 11 Febr. 1938.

Președintele Consiliului de miniștri,

MIRON Patriarhul României.

SEMNU L VREMII..

«Preoți cu crucea'n frunte»
A zis acel poet,
Pe care Țara astăzi
L-arată ca profet:

La cârmă se ridică
Ales bisericesc,
E semnul biruinții
Prin duhul creștinesc.

Cu Regele 'mpreună
Și mândrul Voevod,
Să mergem toți pe calea
Luminii din Triod.

E cartea cea mai sfântă
A postului de Paști,
Din care și în Țară
Mai poți să te renaști.

G. BALTEANU
(Com. Topleț jud. Severin).

IN TEMNIȚA AM FOST ȘI M'AȚI CERCETAT

**Serbarea dată la Penitenciarul din
T. Măgurele de către corul bisericii din
parohia Odaia.**

Șezătorile religioase și culturale organizate de către Protopopia I. Teleorman la penitenciarul T.-Măgurele, urmează conform programului întocmit.

Astfel cu prilejul zilei de «24 Ianuarie» a fost orânduit cu pregătirea serbării, corul bisericii din parohia Odaia.

Corul bisericesc din com. Odaia-Teleorman.

Serbarea s'a desfășurat între orele 3-5 d. a., în fața autorităților superioare și tuturor deținuților.

După corul «Trăiască Regele» a vorbit pr. protopop Metodie Popescu despre «24 Ianuarie». A urmat apoi conferința d-l Mircea Netcu, di-

rișorul corului, despre «Ce este comunismul».

D-sa a vorbit frumos și bine documentat. S'a recitat cu mult talent apoi poezii și s'au executat următoarele coruri: Hai în horă, Bravi ostași, Pe al nostru steag, Pre tine te laudăm, Axion etc.

Cântărețul Stan Netcu a cântat cu multă măiestrie «Cu adevărat» și «Fericit bărbatul».

Prima parte a serbării s'a încheiat cu «Hora Unirii» cântată la vioară de d-l Mircea Netcu. Cu acest prilej a mai cântat și alte cântece naționale.

A urmat apoi reprezentarea piesei «Mort în fața tribunalului», piesă, compusă de pr. Chirică-Iași. Adânc morală, a făcut o impresie deosebită.

Această piesă a fost jucată de următorii: Borcan Dumitru, Plocon Viorica, Odangiu Ioan, Bălosu Ion. Stan Netcu, Nistor Nicolae și Ciotec Alexandru.

Intreaga serbare s'a desfășurat frumos. Totul bine pregătit. Membrii corului s'au dovedit disciplinați și au depus multă muncă.

Se produsese o plăcută atmosferă. Fiecare deținut, uitase pentru câteva clipe că mai este în... Penitenciar. Ropote de aplauze au răsplătit pe ostenitori.

D-l Director al Penitenciarului a mulțumit tuturor, în special d-lor Mircea și Stan Netcu, organizatorii acestei serbări și vrednici susținători ai corului din parohia Odaia.

L I T E R A T U R A P R E O T U L U I

Mântuitorul Hristos numește pe ucenicii săi «Lumina lumii». Și în adevăr preotul, atât la țară cât și la oraș, este considerat: luminător, intelectual.

Este adevărat că cei mai mulți preoți sunt intelectuali, citind pe lângă o revistă-două din specialitate și câte o carte științifică ori literară, iar zilnic un jurnal, oricare ar fi el.

Dar există și o mică parte din preoți, cari de îndată ce au primit hirotonia și s'au instalat într'o parohie nu mai citesc absolut nimic.

Și când am negat orice lectură la acești preoți, nu am exagerat deloc, întrucât am constatat personal, că acești preoți au uitat cu totul dragostea de carte, pe care nu numai că nu o cumpără, dar chiar dacă i-o oferă cineva gratuit, tot nu o citesc.

Noi preoți din eparhia Ungro-Vlahiei suntem abonați toți la revista «Apostolul», aproape obligator, și ne vine regulat.

Ei bine câți dintre preoți o citesc barem pe aceasta?! Nu mai vorbesc de revista «Biserica Ortodoxă» care se trimite la toate parohiile, și numai la puține dintre ele se găsește tăiată.

De curând ședeam de vorbă cu un prieten-coleg, și venind un prieten al acestuia — tot preot — degrab l-a felicitat pentru un articol care apăruse cu vre-o 4 luni în urmă în «Apostolul».

Prietenul — care scrie cam regulat în această

revistă — intrigat de faptul că-i vorbește de un articol așa vechiu, căută să se încredințeze, dacă articolele ce-au urmat, nu i-au plăcut, sau nu le-a citit, și s'a convins și m'am convins și eu că nu le citise.

Interesându-se despre altele, dinaintea celui în cauză, rezultatul a fost același! Nu le citise; ci numai pe acela — unul singur. Și ceea ce e mai grav, este că era preot licențiat și dintre cei tineri.

Pe cât de frumos îi șade preotului cult și citit în toate domeniile, pe atât de urât îi șade celui necitit, care oridecâteori se amestecă într'o discuție, face pe toți din jur să se retragă.

Nu de mult, într'un cerc de preoți și învățători venind vorba despre picturile lui Grigorescu, un preot întrebă în gura mare: «Da Grigorescu unde locuiește acum?» Iși închipue oricine efectul produs de această ilustră întrebare.

Și dacă lectura preotului se prezintă ca o necesitate personală, apoi ea este în adevăr o mare necesitate pastorală.

Dacă preotul se prezintă în fața enoriașilor invariabil, aceștia se obișnuiesc a nu-l mai asculta; pe câtă vreme atunci când se prezintă mereu variabil, este în continuu ascultat de enoriași.

PR. ANASTASE BUCUR

Muscel

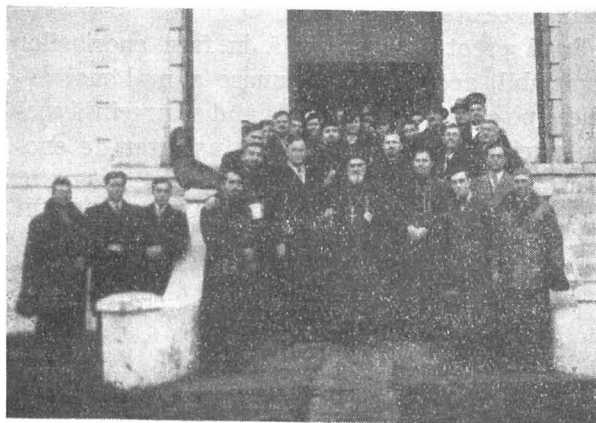
DOUĂ ȘEDINȚE FESTIVE ALE CERCULUI PASTORAL FIERBINȚI, JUDEȚUL VLAȘCA

I. Târnosirea bisericii din parohia Ștefan-cel-Mare.

Încă dis de dimineață, frumoasa poiană din jurul bisericii era plină de sute de credincioși, veniți din parohiile vecine să asiste la sfințirea monumentalei biserici, construită prin stăruința vrednicului preot Ioan Trifu, ajutat de un comitet, sub conducerea tehnică a d-lui general Gh. Rădulescu, deputat eparhial.

Această biserică, prin minunata arhitectură și artistică pictură, a determinat pe mulți vizitatori să o declare ca cea mai măreață și frumoasă biserică din județ.

La ora 8 a. m., P. S. Veniamin Ploieșteanul, vicarul Patriarhiei, secondat de arhidiaconul Orhidan, P. C. Protoieru Ioan Popescu, pr. Alex. Vătășanu, secretarul protoieriei, sunt primiți de corul adulților și al elevilor școlii primare locale, cu frumoase stegulețe tricolore în mâini, cântând: «Pre Stăpânul și Arhiereul nostru».

Sfințirea bisericii din parohia Ștefan cel Mare.

Se începe apoi cu multă solemnitate sfânta slujbă potrivit ritualului stabilit.

După solemnitatea sfințirii, P. S. Sa, cu o aleasă dicțiune și cu un părintesc și vibrant ton, dă înalta-i binecuvântare poporului localnic pentru frumoasa și nemuritoare faptă creștinească, construind casă Domnului.

Distinge apoi pe preotul Ioan Trifu cu «brâu roșu», iar corul cântă «Vrednic este».

Vorbesc apoi: D-l general Gh. Rădulescu, deputat eparhial, Ioan I. Grătianu, directorul școlii locale, Ioan Rădulescu fost senator și tânărul student Gh. Grătianu, arătând cu multă însuflețire și duioasă expunere puterea miraculoasă a credinței.

La ora 1 p. m. o mare parte din asistență a luat masa în saloanele școlii, unde Prea Sfințitul Vicar a toastat în sănătatea I. P. S. Patriarh, iar P. C. Protoieru în sănătatea Prea Sfințitului, evidențiindu-i meritele culturale și arhipăstorești.

La ora 2 p. m., P. S. Vicar, în cântece de urare și voie bună, pornește pe drumul cel greu și lung la reședința patriarhiei.

II. Redeschiderea bisericii din parohia Șelaru

Pe ziua de 13 Decembrie 1937, P. C. Protoieru Ioan Popescu, însoțit de Pr. Alex. Vătășanu și înconjurat de preoții cercului pastoral Fierbinți, a procedat la redeschiderea bisericii din parohia Șelaru.

Această biserică a fost radical renovată și pictată prin stăruința Preotului Nicolae Grigorescu, ajutat de bunii și evlavioșii creștini, d-nii: Ioan Iliescu și Ștefan Iliescu, vechii și neobosiții epitropi ai acestei biserici. Neavând niciun ajutor, din nici o parte, ci numai prin stăruința sus

numiților s'au putut colecta sume însemnate dela sătenii localnici, cari, în majoritate, sunt oameni săraci. Un prețios ajutor a dat comitetului parohial și vrednicul învățător d. Stan Iliescu, directorul școlii primare locale.

Slujba în sobor, oficiată cu mult fast, a fost executată de preoții cercului sub conducerea P. C. Protoiereu Ioan Popescu. Răspunsurile au fost date de corul cântăreților sub conducerea talentatului student teolog Ioan Fierbințeanu. Predica s'a rostit de P. C. Protoiereu, binecuvântând poporul și arătând meritele Pr. N. Grigorescu pe care Inalta Chiriarhie îl distinge cu brâu albastru. Vorbește apoi d. Leonida Fierbințeanu, evidențiind marile greutăți întâmpinate de preotul Grigorescu în colectarea fondurilor.

La ora 12 se oficiază un Te-Deum și părintele protoiereu face instalarea preotului Florea Constantinescu, căruia îi recomandă să secondeze pe preotul N. Grigorescu.

La ora 1 p. m. se ține ședința intimă, unde P. C. Protopop dă prețioase sfaturi preoților

Redeschiderea bisericii din comuna Șelaru.

cercului de modul cum să se comporte la alegerile parohiale și eparhiale.

Este vrednic de amintit că numai în cercul acesta pastoral s'au construit din nou patru monumentale biserici în valoare de peste opt milioane lei, sumă colectată prin stăruința vrednicilor preoți dela enoriașii respectivi.

PR. TRAIAN R. POPESCU

S E C T A T U D O R I S T Ă

Nici după excomunicarea fostului preot Tudor Popescu, conducerea bisericii creștine ortodoxe n'a stăvilit propaganda protestată a tudoriștilor. Cu ordine din cancelarie și cu polemici în ziare ori cu articole în reviste nu se poate stăvili o propagandă dusă de oameni cari întruneau toate calitățile unor făcători de prozeliți: îndrăzneți, cunoscători ai Sf. Scripturi și armați cu broșuri eftine și Noul Testament cu 12 lei, pe cari le oferă gratuit celor săraci.

Colportorii tudoriști ce cutreerău satele erau în majoritate studenți în teologie, cari nu pierd nici un prilej de a vizita pe prieteni și rude împreună neîncetând broșurile îmbietoare spre tudorism și întrebând întotdeauna pe orice om dacă e mântuit și cum stă cu păcatele.

Căpeteniile tudoriste știu cât prețuiește cuvântul preotului creștin ortodox și pentru aceasta dau adevărate asalturi ca să câștige pentru Domnul (Tudor) și preoți. Și au câștigat pe câțiva cari au demisionat din preoție și au făcut adevărate ravagii în biserică. Erau și mulți

preoți simpatizanți, cari îngăduiau propaganda protestantă neputând și neștiind s'o deosebească de ortodoxie deoarece vânătorii tudoriști aveau cojoacele cu lână.

Nu au cruțat nici un mijloc, tudoriștii, pentru a câștiga prozeliți. În anul 1926, doi misionari tudoriști își fac semnul crucii și sărută icoana în biserica din Mircea Vodă-Dâmbovița, pentru ca în adunările celor înaintați în viețuirea tudoristă să spună că icoanele nu sunt decât idoli.

Scopul scuză mijloacele, deci puținel iezuitism nu strică. Când o căpetenie tudoristă întâlnește un suflet naiv și-l convinge să repete după el că are păcatele iertate, nu pierde momentul ca să-l așeze în genunchi și să-l facă să mulțumească Domnului că l-a iertat de păcate și să-l păzească și mai departe de păcate. Deci, tot ce va răbda... După ce s'au ridicat din genunchi se explică naivului (prozelițului) că s'a născut din nou și că este un copil al lui Dumnezeu.

Dacă vreun întors la Domnul întreabă ce trebuie să mai facă, i se răspunde că nu trebuie să

mai facă nimic, căci Domnul a făcut totul pentru el. Cel care a ajuns până aici cam greu să-l scoți din ghiarele blânzilor tudoriști.

La tudoriști oricine poate înțelege cum vrea Sf. Scriptură. Este largă libertate! Trebuie numai ceva rugăciune și Domnul luminează chiar locurile grele din Scriptură. Așa o căpetenie tudoristă și-a botezat personal copilul numai în numele Domnului Iisus. Ce are de-a face că scrie: «botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sf. Duh»? Atunci unde mai e libertatea? S'a întâmplat unui tudorist din pricina libertății de a înțelege cum vrea Scriptura, ceva așa de minunat, încât și zeii greco-romani, dacă n'ar fi răposat, ar râvni la așa lepădare de sine.

Acest sfântuleț tudorist citea că: «de te smințește mâna ta, taie-o și aruncă-o». Cuvintele acesteia i s'au descoperit în chip deosebit și în chip nevăzut a primit îndemn prin duhul că să o taie pre ea, căci îndelung păcătuisese cu dânsa. Libertatea a adus tăierea mâinii drepte, tudoristul ajungând prin aceasta sfânt. Până atunci era numai sfântuleț. Iată unde duce libera interpretare.

După această ceremonie scripturistică difuzată de toți prozeții, s'a cercetat și s'a sancționat: tudoristul era baptist.

În istoria tudoriștilor desigur că se scrie despre domnul Gheorghe Cornilescu că a fost profesor la seminarul baptiștilor din strada Berzei și fără îndoială că cel ce și-a tăiat mâna păcătoasă i-a fost elev. Deci nu e prea mare afinitate între baptist și tudorist.

Și se mai știe că, multă vreme, tudoriștii au huzurit de bine și în școala anglicană din str. Olteni, unde reverendul anglican va fi oftat după ierarhie și Sf. Taine nebăgate în seamă de tudoriști, dar făcea înlesniri pentru strângerea legăturilor viitoare cu biserica creștină ortodoxă românească. Să lăsăm însă istoria.

Tudoriștii sunt: iconoclaști; vrăjmași ierarhiei; nesocotesc toate tainele; botezul copiilor îl numesc afundare în apă pentru a nu fi socotiți anabaptiști; la tudoriști Sf. împărtășire e un simulacru: rupe fiecare dintr'o pâine, după care gustă dintr'o cană cu vin în timp ce cântă cântece elvețiene. Nu admit decât Scriptura.

Literatura lor:

La început aveau o revistă: Adevărul creștin și Poșta noastră.

Astăzi apare: 1) **Viață și Lumină**. Adminis-

trator Gheorghe Oprea, București. Str. Bazaca Nr. 5. Abonament 50 lei pe an, apare lunar.

2) **Prietenul**, redactor responsabil Isaac Feinstein, redacția și administrația: Galați, Strada G-ral Berthelot Nr. 112, abonamentul 30 lei pe an. Supliment: **Prietenul copiilor**.

Acest Isaac Feinstein trebuie să fie misionarul tudoriștilor printre evrei, deoarece revista Prietenul o trimite tudoriștilor deși e scrisă pentru evrei.

Dăm mai jos titlul lor, copiate după revistele lor:

Tudoriști au o mulțime de scrieri.

Tălmăcirii:

Lămuriri asupra cărții Facerii.
Lămuriri asupra cărții Leviticului.
Domnul este păstorul meu, Psalmul 23.
Cartea cu 7 peceti.
Mielul lui Dumnezeu, Isaia 53.
Cântarea Cântărilor.
Lămuriri asupra Apocalipsei.
Pildele Evangheliei.
Cortul mărturie.

Studii biblice.

Armonia Evangheliilor.
Studii în Noul Testament.
40 lecțiuni biblice.
Călăuza biblică.

Invățătură.

Memoriul creștinilor după Evanghelie.
Rătăcirea Mileniștilor.
Să ținem Sâmbăta sau Dumineca?
Prăznuști tu cina Domnului?
Despre adunările de rugăciune.

Istorie. Viața unor oameni. Istorioare.

Viața lui George Müller.
Istoria creștinilor.
Viața lui David Livingstone.
Viața lui H. Spurgeon.
Viața lui R. Uiver.
Viața Mariei Slessor.
Flașneta lui Moș Dumitrache.
Ciobănașul din Rașovo.
In iad nu este odihnă.
Cum m'am întors la Dumnezeu.
Viața mea.

Massena.
 Dela socialism la creștinism.
 Cum a găsit un neevreu pe Iisus.
 2 oameni mari ai lui Israil.
 La Hristos.
 Ciobanul împărat.
 Adevăratul preot.
 Femeia în slujba regească.
 Femeile Noului Testament.
 Călătoria creștinului.
 Hristos, păstorul cel bun.
 Călăuza călătorului.
 Istoria Mariei Iones.

Cuvântări.

Ce trebuie să fie un preot.
 De ce zăbovești?
 A înviat Iisus?
 Unde-ți vei petrece veșnicia?
 Astăzi sau mâine?
 Unde poți găsi odihnă?
 Drumuri necunoscute, de Spurgeon.
 Veniți la Iisus, de Tudor Popescu.

Zidire sufletească.

Rugăciunea e o putere.
 Fără luptă nu-i cunună.
 Viața de biruință.
 In fiecare zi.
 Semnele copiilor înțelepciunii.
 Pe urmele mielului.
 Cercetează-te singur de ești credincios sau nu.
 Viața în căsnicie.
 Ion plugarul.
 Din Betania la Golgota.
 Viața predată.
 Taina puterii în viața creștină.
 Viața creștină.
 Viața în Hristos.
 Fiul risipitor.
 Spre casa părintească.
 Iertarea privită din 3 puncte de vedere.
 Podoaba de afară.
 Smerenia.
 Privirea care dă sănătate.
 Suferința și slava.
 Sete din belșug.

Venirea Mesiei.
 Iubiți până la capăt.
 Tu și casa ta.
 După întoarcere.
 Sionismul.
 Despre venirea Domnului Iisus.
 Firea veche.

Chemare la Dumnezeu.

Să nu fie ceartă.
 Calea mântuirii.
 Planul mântuirii.
 Inima omului.
 Golgota.
 Iartă-mă, te rog.
 Un leac pentru rana lui Iosif.
 Cine este Iisus din Nazaret?
 Fotografia noastră.
 Trebuie să te întorci la Dumnezeu.
 Evanghelia slăvită.
 In drum spre casă.
 Cum râde dracul de oameni.
 Minciuna în lume.

Foi de citit și împărțit.

Nu uita omule!
 Cum stai cu înalta Autoritate.
 La licitație!
 Ești tu?
 Încă un joc băieți!
 Aviz important!
 Moartea papagalului.
 Datoria ți-e plătită.
 Nu se scufundă!
 Dovada deplină.
 Tu ai multe păcate.
 Intrarea în veșnicie.
 Osânda sau mântuirea?
 Israel poporul meu.
 Calea mântuirii.
 Dumnezeu a vorbit.
 Taina vieții.
 In alt număr din «Apostolul» vom dovedi că
 secta lor este răticită dela învățăturile Bisericii
 Domnului Iisus Hristos.

Pr. misionar, NESTOR DUMITRACHESCU
 Băile Vulcana

C R O N I C A I N T E R N A

ACTIVITATEA LA PAROHII

O serbare bisericească la Căramidarii de jos.

Florarii, grădinarii și plugarii și-au serbat ziua Sf. Trifon, patronul lor.

Instituțiile de cultură și credință, cari sunt refugiul sufletesc al muncitorimii din Căramidarii de jos, au fost în ziua Sf. Trifon în plină sărbătoare.

Biserica măreață, căminul cultural, banca populară și celelalte edificii, cari fac, în acea parte a Bucureștilor, un prilej de înălțare creștină și-au serbat hramul și patronul.

Este cunoscut că în acel cartier, oamenii își scot hrana din muncă. Muncitorii din Căramidarii sunt plugari, florari și grădinari, pe terenurile din marginea de sud-est a Capitalei, stăvilite de oraș prin malul înalt al Dâmboviței. Pe aci, plugul răstoarnă în fiecare primăvară brazdă ravănă, ca să iasă din pământ miile de care cu zarzavat, cu cari se aprovizionează Capitala — dar mai cu seamă ca să răsară splendida frumusețe de flori, una din marile bogății cu care Dumnezeu a dăruit pământul nostru.

S'a trăit cu prilejul acestei zile, una din acele bucurii, care îți umple sufletul de curăția vieții din trecut. Altădată, hramul bisericilor era și patronul meseriașilor și al muncitorilor din cartierul în care se găsea biserica. Astfel, breslașii și muncitorii se găseau totdeauna strânși în jurul locașului de credință și nu porniau nicio acțiune, fără îmbărbătarea și binecuvântarea preotului. Ei ridicau biserici și le spri-

jineau. Tradiția legăturii dintre muncă și credință s'a păstrat astfel, în nenumăratele părți ale Bucureștilor, prin numiri de bresle cari se dădeau mahalalelor și bisericilor. Așa sunt: Cavafii, Zarafii, Precupeții, Găitanarii, Olarii, Orzarii, Agricultorii, Clopotarii, Șepcarii, Franzelarii, Dogarii, Pieptanarii, Chirigii, Căramidarii ș. a.

Deși zi de lucru, în biserica Căramidarilor, atât de încăpătoare, n'a mai rămas un loc gol. Grădinarii și florarii, legați prin credință de rodul muncii lor, au ținut să-și cinstească cu evlavie patronul, așa cum obișnuit fac în fiecare an.

Pioasă, mulțimea de suflete acordate în aceeași credință, a cerut Sfântului Trifon să ajute ca holdele și sămânța de pe urma cărora așteaptă pâinea de toate zilele, să fie ferite de gânganii și rod bun să le dea.

MISIONARE

Dela Frăția „Patriarhul Miron“.

Duminică 13 Febr. crt., Frăția «Patriarhul Miron» și-a ținut obișnuita ședință duminicală în pavilionul regal din Parcul Carol. După ce s'au învățat noi cântări religioase, au vorbit următorii:

Domnul *Toma Culcea*, misionar eparhial, care rezumă ultimele două capitole (27 și 28) din Faptele Apostolilor, privitoare la călătoria sfântului Apostol Pavel spre Roma, ca să fie judecat de către Cezar. Arată minunile făcute de el în această călătorie, arătând și partea practică ce reiese pentru creștinii de azi, din faptele acestui mare misionar al Creștinismului.

Părintele *Dumitru Popescu* explică Evanghelia zilei, care cuprinde istoria Vameșului și a

Fariseului. Insistă asupra înțelegerii acestor două cuvinte, arătând cari sunt fariseii și vameșii de azi, iar ca parte practică sfătuește pe credincioși cum trebuie să-și facă rugăciunea.

Domnul avocat *I. Mărcușanu*, care, după ce dă câteva îndemnuri juridice credincioșilor, în diferite împrejurări din viață, spune bucuria ce o simte că în aceste împrejurări grele ale momentului de față, Țara noastră are în fruntea ei, ca șef de Guvern, pe I. P. S. Patriarh, Dr. Miron Cristea, președintele de onoare al Frăției.

Pr. *Ștefan Palaghiță* arată cum trebuie făcută rugăciunea.

Părintele *Teofil Ionescu*, spune următoarele: «In momentele grele prin care a trecut poporul evreu, cel de odinioară, Dumnezeu îi trimitea bărbați luminați și inspirați de Duhul Sfânt, care să-i ducă mai departe pe calea care trebuia să meargă, pentru a-și îndeplini misiunea lui de popor ales. Astfel de bărbați au fost judecătorii și proorocii.

Tot astfel și în neamul nostru românesc am avut în împrejurări grele, domni și boeri, cari au condus cu bărbăție această țară și în mod succesiv au cârmuit-o prin vremuri vitrege, până când ea și-a îndeplinit idealul scump spre care năzuia de veacuri.

Și în vremea de acum, când vremurile nu sunt mai fericite, când dușmanii ne înconjoară de toate părțile, când curentele subversive caută să submineze Patria și Biserica, Dumnezeu a avut milă de această țară ortodoxă, și i-a dat un Rege tânăr și înțelept, iar, după multe frământări, tot Dumnezeu l-a îndemnat să aducă la cârma țării un Guvern, din care să lipsească patimile de partid și dorința de a căpătui partizanii. In fruntea acestui Guvern, stă însuși Patriarhul Țării, Șeful Bisericii noastre, care este o cheazăsie despre rolul pe care îl va îndeplini acest Sfat al Țării în aceste vremuri.

Înțelepciunea I. P. S. Patriarh este cunoscută încă de pe timpul când era Regent ca și din toată activitatea Sa pastorală. Și așa după cum odinioară Mitropolii Țării noastre erau cei din-tâi în sfatul Țării, primii sftetnici ai Domitorilor, și acum ne-am întors la această veche și frumoasă tradiție, din care să se vadă că numai prin Biserica poate veni mântuirea Țării. Căci ea caută să mântuiască și partea materială și partea spirituală.

Frăția noastră trebuie să se bucure că Pa-

tronul ei, I. P. S. Patriarh, este astăzi cel dintâi sftetnic al Tronului. Cu toții dar, să adresăm omagiile noastre Sanctității Sale și să-i urăm sănătate, ca să ducă la bun sfârșit opera ce vrea s'o înfăptuiască (Adunarea cântă «Mulți ani trăiască!» și «Pre stăpânul nostru, Patriarhul Miron!»...).

După aceasta Părintele Teofil îndeamnă pe ascultători ca să pomenească în rugăciunile lor pe Conducătorii Țării, pentru că astfel, luminați prin puterea Duhului, să pună temelie unei noi organizări a Țării, din toate punctele de vedere. Apoi face câteva comunicări în legătură cu opera misionară și samaritană a Frăției, după care ședința se încheie cu rugăciunea «Cu noi este Dumnezeu», cântată de întreaga asistență.

ADMINISTRATIVE BISERICESTE

VACANTE

Preoți

In cursul lunii Februarie a. c., s'au vacantat următoarele parohii din cuprinsul Sf. Arhiepiscopii:

1. Parohia «*Voevodul-Mihai*», din circ. II Teleorman, prin deslipire dela parohia Merișani, cu 200 familii și 820 suflete; biserică în bună stare și casă parohială.

Condițiunile de candidare sunt cele arătate în «Apostolul Circulărilor», Nr. 5 din 1-7 Februarie cor.

2. Parohia «*Goga*», din circ. I Ploești, cu 214 familii.

3. Parohia «*Văcărești*», din circ. II Roșiorii-de-Vede, prin deslipire dela parohia Drăgănești, cu 210 familii și 840 suflete; biserică în bună stare și 5 ha teren sesie parohială.

4. Parohia «*Sârbii-Sfințești*», din circ. II Teleorman, prin deslipire dela parohia Sfințești, cu 200 familii și 789 suflete; biserică are nevoie de reparații; are casă parohială.

5. Parohia «*Bârla II-Teleorman* din circ. II Teleorman, formată din satele Borețiu și Podișor, cu 200 familii și 800 suflete; două biserici, casă parohială și 8 ha sesie parohială.

6. Parohia «*Băleni-Români*», din circ. III Dâmbovița, cu 460 familii și 2220 suflete; are casă parohială.

7. Parohiile nou înființate din circ. I T.-Măgurele: *Suhaia II*, 656 familii; *Viișoara II*, 470 familii; *Margareta*, 280 familii; *Broșteanca*, 153 familii; *Crângenii II*, 350 familii; *Slobozia-Mândra II*, cu 505 familii; *Băduleasa II*, cu 212 familii; *Moșteni*, cu 259 familii; *Elisabeta*, cu 275 familii; *Măgurele II*, cu 450 familii; *Ionașcu-Băsești*, cu 170 familii.

Condițiunile de candidare sunt publicate în «Apostolul Circularelor» Nr. 6-7 din 8-23 Februarie a. c.

Diaconi

Un post de diacon la Catedrala Sf. Patriarhii, vacant pe data de 1 Februarie 1938.

Cântăreți

1. La parohia Precupeții-Vechi din București, postul I.

2. La parohia Olari, din București, postul II.

3. La parohia Hâtcărău din circ. I. Ploești, postul II.

Condițiunile de candidare sunt publicate în «Apostolul Circularelor» Nr. 6-7 din 8-23 Februarie cor.

4. La parohia Oțetari din Capitală, postul I.

5. La parohia Crivina din circ. Ploești, postul II.

6. La postul Găgeni din circ. I Ploești, postul II.

7. La parohia Cojasca din circ. III Dâmbovița, postul I.

8. La parohia Brănești II din circ. I Dâmbovița, posturile I și II.

9. La parohia Bela, din circ. I Dâmbovița, posturile I și II.

Condițiunile de candidare se pot vedea în «Apostolul Circularelor» Nr. 5 din 1-7 Februarie 1938.

C R O N I C A E X T E R N A

Așezăminte românești la locurile Sfinte

Isprăvindu-se căminul și biserica Ierusalimului, datori suntem a mulțumi călduros dreptcredincioșilor români, prin sprijinul cărora s'au putut ridica. Pe lângă obolul generos bănesc, am în păstrare trei dulapuri tixite de multele odoare ce ni s'au trimis din toate părțile românimii — cu osebire din Basarabia, unde nu ne-a lipsit, nici o clipă, râvna profesorului Tomescu.

Curând nădăjduim, ca însuși Inalt Preasfințitul Miron Cristea să ia drumul Ierusalimului, spre a-și vedea cu ochii opera strădaniilor sale neîntrerupte; și acolo, îngenunchind și slujind lalolaltă cu înaltul cler al Patriarhiei ortodoxe, să aducă slăvire Atotputernicului și să dea binecuvântare lăcașurilor noastre.

Cu acest prilej dorim să se alcătuească un impunător alaiu de pelerini români. Și după ei din timp în timp alții, cât mai numeroși, să purceadă, spre a primi în suflete lumina și credința întăritoare a Locurilor Sfinte.

Vor avea unde să fie găzduiți — nu numai în căminul pregătit, dar și într'o măreață clădire, pe care o cumpără acela ce a susținut din răsuputeri întreprinderile noastre, Preasfințitul Visarion al Bucovinei.

Astfel ne-am învrednicit a stăpâni trei așezăminte românești la Iordan și Ierusalim. Și asupra lor deacum înainte tricolorul fâlfâind împreună cu străbuna cruce vor spune viitorimii, că sub îndemnul ocrotitor al Măriei Sale Regelui Carol II s'a putut relua și înnoi tradiția ctitori-cească a voevozilor de odinioară.

MARCU BEZA

Guvernul Jugoslav a renunțat la concordatul cu Vaticanul

Potrivit comunicărilor presei, congresul episcopilor din biserica ortodoxă jugoslavă s'a ocupat în actuala sesiune și cu problema concordatului încheiat cu Vaticanul.

Congresul a cerut guvernului să dea o decla-

rație categorică care retrace în mod definitiv acest concordat. În urma acestei cereri, d. Stoia-dinovici a adresat în ziua de 28 Ianuarie congresului o scrisoare, în care declară că concordatul cu Vaticanul este definitiv retras de pe ordinea de zi a Parlamentului. Congresul episcopilor a considerat această declarație însă ca insuficientă. Atunci, d. Stoia-dinovici, președintele consiliului, a trimis o nouă scrisoare și mai bine precizată, în care spune printre altele următoarele:

«Spre a se înlătura orice îndoială, declar din nou, în numele guvernului, că concordatul cu Vaticanul nu va mai fi pus în discuția Parlamentului și că guvernul, în cazul unor viitoare tratative asupra reglementării legăturilor cu Vaticanul și situației catolicilor din Iugoslavia, va respecta pe deplin principiile de egalitate pentru toate religiile recunoscute de stat și garantate de constituție».

În urma acestei scrisori, congresul episcopilor a dat un comunicat, în care se citează declarațiile președintelui consiliului și ale ministrului de interne. Consiliul ajunge la concluzia că aceste declarații garantează suficient faptul, că concordatul cu Vaticanul, încheiat la 25 Iulie 1935, va fi într'adevăr retras în mod definitiv de pe ordinea de zi a Parlamentului. Acest comunicat a fost trimis tuturor preoților, spre a fi adus la cunoștință credincioșilor.

Comunicatul însă nu spune dacă în urma acestui fapt pedepsele bisericesti aplicate membrilor guvernului și parlamentarilor cari au votat pentru concordat, au fost ridicate sau nu. În cercurile politice domnește părerea că ridicarea acestor măsuri va depinde de satisfacția pe care guvernul o va da bisericii pentru incidentele petrecute cu ocazia manifestațiilor petrecute împotriva concordatului.

Se poate spune că în urma lichidării acestui diferent între biserică și guvern, d. Stoia-dinovici a ieșit cu un prestigiu mărit atât față de biserică cât și față de populație.

Persecuția bisericii în Germania

O predică a cardinalului Faulhaber

Cardinalul Faulhaber a ținut ieri o predică în biserică Sf. Mihail, protestând în termeni energici contra campaniei plină de calomnii la adresa Papei.

«Prin presă și prin diferite discursuri s'a pretins că Papa conspiră cu comunismul, că este dușmanul poporului german și că sf. Scaun este răspunzător de război. Acestea sunt calomnii pe care nu le poate trece cu vederea. S'a spus că biserica nu este persecutată în Germania, fiindcă bisericile n'au fost arse și preoții n'au fost spânzurați. Dar dacă se știe că 82 școli ale ordinelor religioase și că 15.000 elevi catolici au fost transferați în alte instituții școlare, suntem în drept să vorbim de o persecuție a bisericii».

În ultimul timp s'a vorbit de o «biserică națională», de creierea unui «Dumnezeu național». Astfel de idei ies din cadrul unei concepții exacte asupra bisericii, neținând seamă de esența însăși a Dumnezeirii, atunci când se tinde ca din ea să se facă monopolul unui singur popor. O biserică și un Dumnezeu pentru toate popoarele, iată adevărata biserică, adevărata credință și adevărata Dumnezeu. Se aduc acuzații Sf. Părinte că se amestecă în chestiunile politice. Nimic nu este mai departe de spiritul său decât aceste chestiuni. El nu vrea să se îngrijească decât de biserică Sf. Petru. Unii au crezut că o înțelegere între biserică și Patrie este cu putință. Ori acest lucru este desmințit de Anglia, care a dat un exemplu contrar. Istoria dovedește că biserica n'a stat în calea evoluției popoarelor».

(Presa)

REVISTE

Revista «MISIONARUL» organul misiei ortodoxe române, cu începere dela 1 Ianuarie 1938 intră în al 10-lea an de existență și va continua să apară sub conducerea secției culturale a Consiliului Eparhial Chișinău.

Revista «Misionarul» este un bun prieten și călăuzitor pentru prea cucernicii preoți și toți creștinii luminați și zeloși, care se ostenesc pe ogorul misionarismului la sate și orașe, în școli și pretutindenea, căci lumea întregă este câmpul misiei.

Mii de predici și conferințe s'au rostit, folosindu-se materialul bogat publicat, în această revistă, în timp de 9 ani de apariție.

Sute de teze pentru conferințe generale preoțești și chiar teze de licență s'au scris în acest răstimp, utilizându-se bogatul material cuprins în «Misionarul».

Revista «Misionarul» este de mare și real folos fiecărui preot și fiecărui creștin convins și iubitor de Hristos și de Biserica sa.

Cele 4 soboare misionare ortodoxe române, ce s'au ținut dela 1928 încoace, au apreciat valoarea revistei «Misionarul» și au apelat la întregă preoțime română ca să susțină moralicește și materialicește această unică publicațiune periodică, dedicată problemelor misionarismului, privit sub toate aspectele lui multiple și variate, iar Sf. Sinod a recomandat-o oficial tuturor eparhiilor.

Biserica noastră ortodoxă trece acum prin multe și grele încercări. Sute de dușmani sapă la temelii ei. Mii de primejdii ne pândesc la fiecare pas. Trebuie să priveghiem, să urmărim planurile vrăjmașilor adevărului, să cunoaștem armele lor, să fim bine înarmați cu toate armele duhovnicești.

Numai cei ce procedează așa au dreptul de a invoca cuvintele Mântuitorului, cuvinte care au adânc tâlc și obligă la grea răspundere și anume: «Zidi-voiu Biserica Mea și nici porțile iadului nu o vor birui».

Această revistă este un sprijin solid și îndrumătoare bună celor ce se ostenesc pe ogorul lui Hristos, în parte încă înțelenit, în parte semănat de mâna vrăjmașă cu semințele învățăturilor rătăcitoare și ale pornirilor contrarii duhului Evangheliei.

Programul revistei:

1. Combaterea sectelor religioase și a curențelor mistice deviate (spiritismul, teosofia, ocultismul, etc.);

2. Combaterea ateismului modern cu toate ramificațiile lui;

3. Metodica misionară și toate problemele de actualitate ale misionarismului;

4. Cronica misionară internă și externă;

5. Bibliografii, critici, recenzii;

6. Diverse.

În cursul anului 1938 în «Misionarul» se vor publica numeroase studii și articole de valoare reală misionară și de mare actualitate.

Toți p. p. c. c. preoți și diaconi, precum și toți binecredincioșii creștini, cari activează în cadrele misionarismului și mănuesc condeii, sunt rugați călduros a se abona și a trimite articolele lor, precum și cronică misionară, scris citet, pe o singură față a foii, la adresa redacției, spre publicare.

Nr. din Ianuarie 1938, fiind al 100-lea, va fi Nr. jubilar și va apare în condițiuni tehnice și redacționale excepționale.

Condițiunile de abonament rămân aceleași, adică 200 lei anual. (P. străinătate 2 dolari).

S U M A R :

Marele Ierarh al Bisericii și al neamului	<i>Consilier</i>
Cuvântarea I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea la depunerea jurământului noului guvern	
Apelul I. P. S. Patriarh către țară	
Apelul guvernului către țară	
Semnul Vremii	<i>G. Bălțeanu</i>
În temniță am fost și m'ați cercetat.	* * *
Literatura Preotului	<i>Pr. Anastase Bucur</i>
Două ședințe festive ale cercului pastoral Fierbinți, Vlașca	<i>Pr. Traian R. Popescu</i>
Secta tudoristă	<i>Pr. N. Dumitrescu</i>
CRONICA INTERNĂ: Misionare. — Administrative Bisericești. — CRONICA EXTERNĂ. — Reviste.	

